

in manum trado, vt me tecū & te mecum mihi reddas, qui summa es bonorū omnium, se mper adorandus cum patre & spiritu sancto Amen.

FINIS.

Peān .i. laus
PAIAN Virgini matri dicendus.

*Peān grece pprie oli
 fuit laus Apollinis q
 i illig honore canebat.
 Et abusuie om̄ deozū
 laus dicebatur,
 Nos vō nūc pro sār
 ctorzū laude ppe acci
 pere possumus*

VNicum cœli decus, certissimū terre p̄sidiū, virgo mater Maria. En gestit hæc animula, laudatiunculæ huius, velut incenso tusculo tuo litare numini, neq; vero suis freta meritis, sed tua confirmata placabilitate, audet immensum laudum tuarū pelagus, humani sermōis angustiis cōcipere. Cuius amplitudinē, solus ille capit, quē tu immensum & incōprehensibilē, purissimi vteri scriniolo conditū, gestare meruisti. Qui virgineā mentē tuā, non stillulis aliquod gratiarū conspersit, sed ipsum oīm charismatū fontem in temetipsam transtulit, vt ex te veluti paradiso vernātissimo, nobiles illi quattuor amnes promanarēt, siticulofam ac sterilē pectoris nostri glaream, fœcundis scatebris irrigaturi, ridētiq; virore & variarū virtutū stellantibus flosculis picturi. Quo fit, vt vastissimū spatiū porrigatur inter tuā sublimitatē, o regina præcellens, & meā humilitatē. Inter tuam plus q̄ angelicā puritatem, & meā colluuiē, inter tuū splendorē, & meam caliginē. Tu cœli lumina longe sub pedibus despicias, nos de imavalle mustitamus. Et tamē quo minus tuas laudes assequi possumus, eo est impensius annitendū. Tu es enim præpositēs illa reꝝ domīa, quę sola fœlicissimū illd̄ nomē inter mortales promeruisti, vt virgo theotocos appellareris. Siquidē prægnās tua virginitas, eundē nobis edidit de homine hominē citra corruptionē, qui sine tempore de deo patre, deus absq; initio nascit, sine fine nasciturus. Tu es Augusta illa cœli terrarūq; regina, cui filiū s omnipotēs, rerū imperium a patre traditū voluit esse cōmune, cuius sanctū numē vel pro

R. iij

PEAN VIRGINI

22 funda tartara tremiscūt, cui positis passim aris, medijs hīc
 22 totus supplicat orbis, ad cuius venerandū nomen pontifici
 us apex, & imperatoria maiestas nudatū inclināt verticem,
 Cuius se pedibus virginū candor, Martyrū laurea, Prophe
 tarū authoritas, Apostolorū dignitas, Angelorū fœlicitas,
 omniū deniq; cœli procerū celsitudo venerabūda submit
 tit. Quā ipsa quoq; tota diuinitas præcipuo quodam honore
 dignā ducit. Pater cōmunis gnati parentē letus agnoscit, at
 q; amplectit̃. Filius pro sua pietate, proq; matris reuerētia,
 genitricem amat achonorat. Spiritus sacer, ab utroq; profe
 ctus, se tibi totum infundit, purissimā illam officinā suam
 22 libēter agnoscens, in qua quondā inauditum illud opificiū,
 22 natura stupente peregit, cum diuina arte intra virgineū pe
 22 ctusculū tuum, triformē illum gigantē conflaret, inenarrabi
 22 li cōmissura, dei verbum, cū humano spiritu, animā homi
 22 nis cū mortali carne compingēs, triaq; inter se diuersissima
 22 ita ferruminās, vt hypostaseos simplicitas, naturæ disci
 22 mina neutiq; perturbaret. Et a singulis igit̃ p̃cipuus honos
 habetur, & omnes cōmuniter proximo dignātur assensu, vt
 secundū diuinitatē, nullum habeat cœleste theatrū specta
 culū te vna admirabilius. Proinde ad eam, quā cœlestis au
 læ primates tāto interuallo supra se suspiciūt, ego vermicu
 lus qua tandem fiducia frontē attollo. Quo ore mea balbu
 tie tua tento præconia, quibus ne angelicæ quidē voces pa
 res esse queāt. Sed docet audaciam o Maria non arrogātia,
 verū misere cōditionis necessitas, vincit verecūdiam, nō to
 leranda egestas, suggerit hos animos pietas, ministrat fidu
 ciam tua singularis benignitas. Si tantum mirabilis esses o
 virgo deipara, non etiam exorabilis, si minus misericors, q̃
 22 præcellens, non haberet, quo nostra aspiraret mortalitas. At
 22 nunc quantū humilitatē nostram tua maiestas deterret, tan
 22 tum erigit clemētia, quantūq; submouet præstantia, tantū
 22 placabilitas allicit, quantū præstringit oculos virtutū tuarū
 22 fulgor, tantū recreat vmbra misericordiae. Neq; tam abes a

nobis præeminētia meritorū, quæ præsens es opitulādi facilitā
 te. Deū peperisti, miratur cœlū, sed utiq; nobis pepisti, respi
 rant homines. Deū edidisti, stupefcit natura, sed edidisti, nō
 tonantē, non fulmen vibrantem, verū vagientem, genuisti
 non vindicē, sed reconciliatorē, nō supplicij, sed salutis au
 thorē. Deum enixa es, sed vt nos renasceremur. Virgo pepe
 risti, nō vt nostra desperaret impuritas, sed aboleret. Mater
 es dei, sed eadē misericordiæ mater appellaris, neq; miseri
 cordiæ mater esse posses, nisi dei mater esse meruisses. Tu spi
 ritualibus dotibus supfusa es, vt tuus cumulus, in nostrā in
 anitatē redundaret. Diuinitati p̄xima es, ne illic nobis deef
 set aduocata. Plurimū apud deū vales, vt esset, cuius preci
 bus & authoritati iustā in nos iram suā posset donare. Ergo
 quādo quicq; in te est o Maria, id nobis iuuandis compara
 tum est, quo maior est tua p̄cellentia, hoc certior est nostra fi
 ducia, cum quæ maxia es, eadem sis & optima. Non asper
 naberis eorum, quāuis rusticū p̄ana, quorū naturā non est
 dedignatus tu⁹ filius. Boni cōsules qualescūq; hymnos no
 stros mater, quādo filius pauperulæ viduæ quadrantē, cæ
 terorū opibus prætulit. Non poteris eorū negligere vota, quæ
 tanti habuit gnatus tuus, vt pro his seruādis semet deuoue
 rit. Site conditoris matrē gaudes appellari, agnosce filij tui
 plasma. Agnosce filij mercē, genitrix redemptoris. Agno
 sce simul & argumentū tui cognominis, & laudū tuarū ma
 teriam, mater clemētia. Quo enim mittis miseros, si tu mi
 sericordiæ mater gremium occludis? Immo quā potius hy
 mnis votisq; sollicitet erūnosa mortalitas, quæ te Maria, quæ
 quidē inter cœlites vna tantū, vel meritis, vel gratia, vel au
 thoritate polles, vt sola iudicis irā possis restinguere. Tā eas
 dē pronis & benignis es auribus, vt nullius preces nō ad
 mittas. Tā patiēs, vt nullis vnq; egentiū opploratib⁹ fatige
 ris. Tā ignoscēs & placabilis, vt aīm tuū nulla nostrorū sce
 lerū fœditas a nobis subleuādis alienet. Tā prodiga, vt nemi
 nem indonatū abs te discedere patiāre. Tam diues, vt largi

PEAN VIRGINI

» endo nūq̄ exauriri queas, vt te veluti cornu quoddā aure-
 » um, verus ille Iuppiter, tuis nō solum alumnus, sed & filius,
 proposuisse mortalibus videat, vnde nihil sit rei, q̄d nō peti-
 tum accipiāt. Talis es deniq̄ virgo beatissima, vt bonitatē
 tuā nemo terrigenarū nō sit exptus, magnitudinē, ne spirit⁹
 quidē etherēi consequatur animo. Tu es p̄fecto nobilis illa
 virago, in cuius vnus p̄conia, cœlū pariter & tellus, & oim
 ordo seculorū musica quadam harmonia concinit. Tu iam
 olim ante rerū exordia, in summo principio viuebas, ludēs
 in orbē terrarū. Tu creatis initio angelis, e diuinæ mētis spe-
 culo relucēs, gaudij cumulū adferebas. De te statim in ipsis
 rudis adhuc mūdi primordijs, cōditor ipse primū edidit va-
 ticiniū, mulierē olim fore, quæ calcaneo lætiferi serpētis ca-
 put protereret. Te vetustis seculis gentiliū oracula obscuris
 ambagibus denotabāt. Te sortes Aegyptiæ, te Phœbi tripod-
 es, te Sibyllarū folia portendebāt. Te doctorū poetarum
 ora non intellectis oraculis præcinuerūt. Tu virgo illa au-
 rei seculi renouatrix. Tu vera illa Diana, perpetuæ virginis
 tatis tum author, tū exēplum. Tu triforme numen, quæ ter
 geminū nobis gigantē edidisti, quam ter potentē, formidāt
 inferi, venerant superi, medius hīc adorat orbis. Tibi Lucis
 næ nomen vnice cōuenit, quæ & veræ lumen extulisti. & no-
 bis vt i renasceremur, lucis æternæ fores apuisti. Te nouū si-
 mul & vetus testamentū, tanq̄ duo Cherubin, iunctis alis,
 consonisq̄ vocibus decantāt. Te mystica synagoga typi-
 cis imaginibus deliniauit, tuū pæana euāgelica tuba claris-
 sime personat. Te literæ Hebræorū aptissimis coloribus ad-
 umbratā representarūt. Christianorū libri tuis te virtutibus
 exornarunt. Ac prorsus pia quadā contentōe in tua certatū
 est præconia hīc a fatidicis vatibus, hīc a facūdis ecclesię
 doctoribus, vtrisque eodē numine plenis, dū illi te lætis ora-
 culis nondū natam præcinunt, hīc nata m p̄is laudibus pro-
 sequunt. Illi promissis haud vanis orbem mœstum in spem
 surrigunt, hīc in tui miraculū p̄as suscitāt mētes. Magni ni

mirum præcones, sed vtrosq; tuarū virtutū superat magnitudo. Cedit diuinis tuis meritis præfaga vatū prudentia, cedit doctorū prædiues eloquētia. Et torrens illa dicēdi copia, in te prædicāda suam inopiā confessa est. Tu scēlix illa plā-
 tula de Iessæa radice subnata, nihil tamē inde gentaliū sor-
 dium trahens, humilis virgula, de qua non pomū mortife-
 rum, sed flosculus ille lōge fragrantissimus pronatus est, qui
 blandissimo aspectu suo terras, pariter & cœlos impleuit le-
 titia, cuius odore trahimur in vitæ cœlestis amorē. Tu mu-
 lier illa prophetica, quæ nouo & inaudito miraculo illibati
 corporis tui zona virū circundedisti, citra virilem operam.
 Tu beatus & apricus ille paradysus, qui neq; aratro scissus,
 neq; rastro vexatus, omnigenas delicias, & medicamenta
 progerminat animarū. Tu vitæ arbor, cuius fructus saluta-
 ris & præsens, ligni quondam male gustati venena sustulit.
 Tu nobilis illa domus, quā ipse sibi dei filius, patris æterni
 sapiētia, mirabilis architectus ædificauit, septē proceris ac
 solidis columnis suffulciens, vt in eius penetralibus versa-
 ret, lōge a terrenis submotus affectibus, is qui nō nisi in al-
 tissimis habitat. Tu thronus Salomonis eburneus, auro ves-
 titus, vnde rex ille regū carnis velat⁹ trabea, iura dixit mor-
 talibus. Tu delicatū illius amatoris ferculū, de libani lignis
 cōpactum, quod ipse sibi auro argētoq; & ardenti purpura
 mire variauit, dignū videlicet, in quo ille decē mensium spa-
 tio vectaret. Tui niuei pectoris typum gerebat, floridus ille
 eiusdē lectulus, quē puritatis amator dei filius, ita cœlestis
 militiæ excubijs, omniūq; corona virtutū muniuit, vt nul-
 li vnq; vel cogitatiōi parū piæ patuerit aditus, in quo vno
 nihil vnq; repertū est, qd aut deliciantē offenderet spōsum,
 aut obstreperet quiescētī. Tu sacratissimū pacifici regis tē-
 plum, in quod ille quicqd est artis, quicquid opū trāstulit, tā
 religiosum, vt eius adytis vnicū illud sanctū sanctorū cre-
 dere. Tam magnificū, vt in eo rex olympi præsideret. Tam
 sacrum, vt nulla vnq; peccati labe potuerit pphanari. Tuā

Esai. 11. a.

hierem. 31.

Canti. 4. d.

Gen. 2. b.

proub. 9. a.

3. Reg. 10. c.

Canti. 3. d.

Canti. 1. d. & 3. b.

3. Reg. 6. & c.

S

PEAN VIRGINI

Exodi. 3. a.

Numeri. 18. c.

Judic. 6. g.

Canti. 4. b.

Ezechiel. 44. a.

Gen. 2. d.

Judic. 4. c.

Judith

Hester

pregnantē virginitatē, rubus ille mysticus Moyfi falso flagrare visus præludebat, quæ mortaliū vna puerperæ nomē promerita es, cum vxorē nunq̄ præstiteris. Tuam virgineā fœcunditatē, virga sacerdotalis mire adumbrabat, quæ neq̄ mortali manu consita, neq̄ terreno succo irrigata, & cœlit^o concipiēdo floruiſti, & sine cruciatu pariens, fructum viuificum edidiſti. Tui simulachrū præ se gerebat niueū velus Gedeonis, quæ a carnis quidem contagio lōge semota, at cœlesti rore ter compluta, trinitatis opificiō triformē fœctum pura concepisti, pura enixa es, pura post editū partum permāsiſti. Tui obtinebat imaginē turris illa Dauidica, quā vnā contra omnia nequissimi hostis, tela propugnaculis, clypeis millenis, omnigenaq̄ virtutum armatura muniuit bellator egregius, vt neq̄ corpus, neq̄ animū tuū vllus vnq̄ libidinis assultus, non dicā expugnarit, sed ne oppugnauerit quidē. Te diuini vatis insignis illa porta vaticinabat, nō ad aquilonē, vnde panditur omne malū, sed ad exortū spectans, vnde sol orit̄ nouus, & nouator oīm, cui^o integritatis claustra pnceps pacis neq̄ ingredēs, neq̄ egrediēs violauit, immo cōsecrauit. Tu noui Adæ, noua Eua, nō nouerca, q̄ illa vetus, quæ fœtus suos etiā prius q̄ pareret extinxit, sed mater, neq̄ mater morientū quod illa, sed reuiuiscētium, quæ incogitabili mysterio de cuius ossē fueras genita, eum ipsum de tua carne vicissim genuisti, nec ab alio fœcundata, q̄ quem peperisti, vt in extricabili ænigmate, eidē simul fueris & filia, & sponsa, & mater. Tu mendacissimi colubri venena, in ipsius caput retoristi. Tu aniosa illa virago, quæ pulcherrimū ausa facinus Allophylorum ducem communē humani generis hostē clauo confixisti. Tu seculis omnibus celebranda Iudith, quæ late grassantem tyrannum tartareum, sola trucidans, populo tuo pro certa desperatiōe subitam salutem ac triumphum attulisti. Tu formosa Hester deliciæ regis ætherei, quæ triste mortis decretum, gladiosq̄ iam in tuæ gentis iugulos intentatqs, in ipsum cædis ma

chinatorem depulisti. Tu mons ille adamantinus, vnde *si* Daniel. 2. e
 ne manibus excisus est lapis ille angularis, qui fecit vtraque Esai. 28. d.
 vnum, cui innititur omnis ædificatio, non cessura tempe-
 statibus huius seculi, in quem quisquis impegerit elidetur.
 Tu florem enixa campestem, rosa Hierichana, quam non Cati. 2. a
 superbix scopuli, sed simplicitatis planicies, & modestix
 humilitas educat, quã diuina charitas purpureo rubore tins-
 xit, quæ de terra parente prognata, nihil tamen terrenæ fe-
 cis inde suxisti. Tu lilij couallium mater, lilium & ipsa, me-
 dio in spineto, sine spinis enatũ, quæ lacteo candori virgini-
 tatis, summã modestiã adiunxisti. Tu fons signatus, cuius Cati. 4. d.
 nitidissimas lymphas, nulla ferina vnq̃ libauit affectio, in
 quo sponsi refulgentem imaginẽ nulla terrena turbauit cupi-
 ditas, quæ medicatas aquas tuas diuinas in capita viarũ
 » omniũ, quæ potæ nos non vocales quidem, vt illę Castalię,
 » sed immortales reddũt, Tu hortus ille diuinæ custodiæ ses- Ibidem
 pe, sic circumunitus, vt nulla vnq̃ petulca cogitatio q̃ uerit
 perrũpere, in quo varias aromatum areolas, sũmus ille hor-
 tulanus mira distinxit arte, vbi idem inter lilia pascit ac cus-
 bat in meridie. Tu sancta ciuitas Syon, cuius mœnia nullus
 vnq̃ Babylonij hostis aries pulsauit. Quam inexpugnabilis Ps. 86.
 bus munimentis tutatus est, is qui natus est in ea, quiq̃ fun-
 dauit altissimus, cui videlicet ipse & murus est, & antemura-
 le. Tu Hierusalem, in qua vna sibi pacificus ille sedem dele- Ps. 121.
 git, regiamq̃ ac templũ edificauit. Tu vitę speculum tam ni-
 » tidum ac purum, vt in nullo alio diuinitatis effigies refulse
 » rit expressius. Tu virgula fumi ex aromatibus myrrhę & tu Cati. 3. c.
 ris, & vniuersi pulueris pigmentarij, quæ sic incensa coeles-
 sti charitate, sic a caducarum rerum amore extenuata puris-
 simis votis assidue superna petebas, vt ipsis etiam coeliges-
 nis mentibus miraculo fueris. Tu noua terra, totiens a deo Gen. 3. c.
 promissa, quæ diuino grauida semine, non spinas & tribus
 » los, quemadmodũ vetus illa maledicta, sed vitę cibũ ptulit

PEAN VIRGINI

Nūm. 13. c.

Cāti. 5. d.
Ecclesiastici. 24. b.

Ecclesiastici. ibid.

Gen. 8. b.

Cāti. 6. d.

Cāti. 1. c.

Ecclesiastici. 24. b.
Ibid. c.

Luce. 10. g.

sti. Tu vitis illa generosa, de cuius palmite nobilis ille bottis
 pdiit, quē vnum duo testamenta humeris baiulāt, tam gra-
 uem, vt in statera appensus, ingens oīm scelerum nostrorū
 pondus in altum submouerit, tam efficaci succo, tamq̄ ge-
 nerofo, vt gustatus, repente tot hominū milia, ad vitæ vsq̄
 contemptum, sobria dementauerit ebrietate. Tu procera il-
 la Libani cedrus, late virtutū spargens odorē, quæ mortaliū
 um sola vitiorū cariem nō sensisti, quin & allita nostris ani-
 mis eandem arces, dum tuo prouocati exemplo, tot passim
 pueri atq̄ puellæ incorruptā vitæ puritatē meditantur. Tu
 cāpestris olea, spetiosa ac tonsilis, de cuius illibato corpore,
 fatalē illum & semper virentem surculū nobis decerpfit is,
 cui familiare est columbina in spetie apparere mortalibus,
 eumq̄ in arcā ecclesiæ detulit, certissimū pignus finiendi di-
 luuij peccatorū, mundiꝝ renouandi symbolū, cuius bacca-
 rum salutaris amaritudo, cōtra pomi exitialis heu nimium
 dulce virus, antidotū præsentaneū attulit, cuius oleo, men-
 tes hominū absterfo squalore vetustatis, situq̄ terreni Adā,
 velut iterata iuuēta renitescūt, cuius iugi alimonía, fidei lā-
 pas pascitur, ne quando possit extingui. Tu aurora illa val-
 de rutilans, quæ mirātibus etiam cœlestis arcis excubitori-
 bus, roscida purpura, blādoq̄ lumine emergens, noctis hor-
 rorem omnē discussisti, ac solē illū expectatissimū, præuia
 mortaliū oculis exhibuisti. Tu palma perpetuo virēs, quam
 neq̄ prosperæ res vel tantillū deflectere, neq̄ aduersæ des-
 primere potuerūt. Tu platanus, longe gratissimā vmbra-
 præbens fessis mortalibus. Tu therebynthus, fauoris tui ra-
 mos ad omne hoīm gen⁹ latissime porrigēs. Tu velut altera
 quēdā mater omniū viuentiū, ecclesię soror, tanta mysterio-
 rū similitudine, vt quicq̄d in arcanis literis illi tribuit, idē &
 in te mire quadrare videat. Si quidē ecclesiā, cœlesti spiritu
 animata nos regenerat in Christo, tu diuino numie supfusa,
 eū ipsum edidisti, in quo renasci mur omnes. Tu mysticū il-
 lud castellū, quod ingresus mūdi redemptor, a duabus sor-

foribus gratissimis accipiunt epulis. Tu mulier illa singularis,
 quã oculis aqulinis cõspexisti, q̃ tibi in filij tui vicẽ successerat. Cuius niuea tẽpora, virtutis omnigenæ ambitu cõtexta. *Apocal. xij. a.*
 corona, stellãtibus decorat luminibus, quã totã diuini solis
 » claritas circũuestit, quæq; lunã nunq̃ eodẽ vultu fulgentẽ,
 » quippe rerũ fluxarum ducẽ, pedibus substratã, semper cal
 » casti. Tu sponsa, tu cõcubina, tu amica, tu colũba vnica, tu *Canticor.*
 » amores, tu ignis, tu propriæ deliciae speciosi præ filijs homi
 nũ. Tu delicata illa amatrix, quam vnice deperit filius dei.
 Tã feruida, vt amore dilecti lægueres. Tam formosa, vt dei
 verbũ e sinu patris, in tuũ ipsius vterũ nitor oculorum tuo
 rum fecerit auolare. Tam veneranda, vt angelũ pronubum
 merueris. Tam illibata, vt virũ sine viro cõciperes. Tã incor
 rupta, vt virgo pareres. Tam beata, vt arcanũ illud tetragra
 maton verbum, quod alijs nefas ore cõcipere, tu castis hau
 rires visceribus. Tam deniq; fœlix, vt oĩm salutẽ generares.
Salue inclyta regum progenies, sacerdotũ decus, patriarcha
 rum gloria, cœlitũ triumphus, inferorũ formido, Christiano
 » rum & spes, & solatium. Tu sole matutino rutilãtior. Tu lu
 » na argentea blandior, aureo lucifero formosior, lilio recentĩ
 » purior, niue intacta candidior, verna rosa decentior, vnione
 » præciosior, auro generosior, achate gratior, magnete amabi
 » lior, opobalsamo fragrantior, Amaraco spirãtior, melle dul
 » cior, vita suauior, horto irriguo floridior, paradiso fœcundis
 » or, cœlo sublimior, angelis castior. Salue sacrariũ æterni nu
 » minis, tricliniũ diuinitatis, apotheca spiritus sancti. Sed qd
 etiam tuas inenarrabiles laudes nostra balbutit infantia.
 Quicquid enim poterit humana vel mens cõcipere, vel lin
 gua sonare, etiam si porro supra nostrũ ingeniũ fuerit, tamẽ
 longe citra tuũ meritum erit. Illud autẽ humanis affectibus
 in te, mirabilius dicã, an amabilius, q; cum talis sis o Mas
 ria, vt omne terrarũ cœliq; fastigium tibi ceruicẽ inclinẽt, te
 dominã, te reginã, te imperatricẽ venerẽt, non tamẽ pro in
 digno habes humiliũ ac miserorũ mater appellari, neq; cœs.

PEAN VIRGINI

„ li sumpto imperio, nostri curam posuisti. Sollicitant etiam
 „ nunc mitissimū pectus tuū erumne mortaliū, tangunt vota
 „ mouēt suspiria, vincūt lachrymæ. Quo fit, vt benignissimis
 „ auribus tuis, vndiq; miserabilis opploret turba. Vnius Ma-
 „ riæ opem, omnis ætas, omnis ordo, omnis implorat cōdi-
 „ tio. Mariam pueri ac puellæ, Mariam senes & anus, maximi
 „ minimiq; promiscue sollicitāt. Quam enim aliam temeras-
 „ rius nauta, vbi vēti mugientes malum & vela sciderint, vbi
 „ fluctus clauum auulserit, vbi procellæ minaces latera tun-
 „ dunt, vbi præsentē intentant omnia mortē, quam tum aliā
 „ supinis manibus orat, nisi Mariam? Vbi lacera tabula, nu-
 „ dus hærens per summas vndas volitat quam in vota vocat
 „ nisi Mariam? Quā infœlix viator a latronibus cinctus pres-
 „ catur, nisi Mariam? Mariā quos arte potētior morbi vis pre-
 „ mit, Mariam quos duræ cōpedes alligant, Mariam misera
 „ puerperæ, cū laboriosi nixus partum periculose differūt, vo-
 „ tis inclamant. Siue stridentia fulmina orbem conscium ter-
 „ ruerint, siue subterranei motus tellurem concusserint, siue
 „ ruina fatalis, aut incēdij vis ingruerit. In summa, quæcunq;
 „ laboriosis mortalibus inciderit calamitas, aut malū impen-
 „ dentis metus territauerit, tu vna protinus occurris, a qua de-
 „ sperati rebus opē petant. Tibi mercator sollicitus sua luca
 „ cōmittit, tibi mare ingressurus vitam suam deponit, tibi cur-
 „ tus arator spem anni votis cōmendat. Tibi miles ancipitē
 „ Martē experturus vota nūcupat. Te scelerū consciētia pres-
 „ sus aduocatā adsciscit. Atq; etiā ex malorū numero, quibus
 „ mille obnoxia est, nomina tibi facit nostra egestas. Te ma-
 „ trē orphani, pupilli tutricē, rei patronā, captiui liberatricem,
 „ errantes ducē, afflicti recreatricē appellāt. Te medicā egro-
 „ ti, naufragi portū, destituti præsidium, deplorati solatiū, op-
 „ pressi exoneratricē, perditū salutē, desperati spem suā & no-
 „ mināt, & experiunt. Tu publica calamitosi generis fiducia,
 „ ex te vna pendētis, te vnā respiciētis, quippe cui penitus sit
 „ persuasum (neq; vana fides) nihil esse, quod tu præstare, aut

nolis rogata, aut nequeas volēs. Videmus & aues vagas, & truces leones, & pardos in māfuetos in rebus egenis ad hominis opē confugere, malo videlicet mōstrante, vnde mede lā petere debeant. Neq; nescit nostra necessitas, ipsis docta malis, vnde subsidiū sperare oporteat. Intelligit esse te tutissimū asylum, quod rex indulgentissimus fontibus semper patere voluit, velut vltimū extremis mal' perfugiū. Intelligit te cannalē esse aureū, adeundū his, qui de fonte volunt haurire misericordiā. Te esse inexhaustū illud ærarium diuinæ largitatis, vnde depromi iussit, q̄cquid nobis largiri decreuit. Te hostiū penarij cœlestis, pulsandū ijs, qui panibus tribus egent. Quo tandē igitur meliore fiducia confugiemus Maria, q̄ ad eā, penes quā oē nostrū præsidium eē voluit deus: a quo rectius peret mortalis egestas, q̄ ab ea, quā inexhaustæ benignitatis suæ condā promamq; cōstituit deus: vt per eandē nobis largiret̄ omnia, per quā ipse se nobis añ donauerat. Vnde iustius sperabimus reliqua, q̄ cui salutis debemus initiū. Quā magis consentaneū est vitæ auxiliū ferre, q̄ quæ vitā dedit. Tū aut̄ quo tutius fugiet̄ miseri, q̄ ad misericordissimā. Quo se nocētes conuertēt, nisi ad clementissimā. Quo profugi, nisi ad asylū. Quo iudici obnoxij nisi ad iudicis matrē. Quo tristes rei, nisi ad aduocatam. simul & mitissimā, quippe matrem misericordiæ, & potentissimam, quippe iudicis genitricem. Q; regis es mater, nihil te non posse, q̄ autē & clementiæ mater es, nihil te supplicū causa non velle confidimus. Neq; fallit miseros sua fiducia. Quis enim vnq; te votis irritis sollicitauit. Quis tuum numen inutili coluit pietate. Quis inanes preces a tuis altaribus retulit. Tantū abest, vt ad tua genua confugiētes dura repellas, vt vltro etiam inuites trepidantes, vltro occurras cessantibus, spōte tua manū porrigas iacentibus. Vt iā nemo sit mortaliū, qui nō magno aliquo expimento, tuā in se beneficentiā testari queat. Harenā p̄fecto numeret, qui recensere conēt, quot homines ab imis manibus in lucē res

Cōdus t. cy. Kellener.
Promg t. cy. Schaffer.

ORATIO AD MARIAM

90 uocaueris. Quot ex presentibus periculis eripueris. Quot
 90 tis qui iam spem omnē abiecerāt, insperatā attuleris salutē.
 90 Quot ex altissimo viciorū barathro, in vitā castigationē resti-
 tueris. Hinc tibi passim tēpla dicauit Christianorū non in-
 grata pietas. Hinc tibi innumerabiles, per vrbes pariter &
 vicos fumāt aræ. Hinc toto in orbe sacer chorus assidue tu-
 as laudes decantat. Hinc tibi circū altaria tua, grata dona-
 ria suspendunt, figuntur trophæa, tuæq; beneficētiæ monu-
 menta tibi cōsecrantur. Omnium vero mētibus sic penitus in-
 sita es, vt nemo vel ipso tuo nomine non recreetur. Qua in
 turba & ego clarissima virgo, hūc pæana tibi cecini, quo pla-
 cata, precor, vt tuo me filio reconcilies, cuius irā iustissimā,
 grauissimis meis cōmissis suscitauī. Sola nanq; iudicē accē-
 sum mitigare poteris, quæ parere potuisti, sola & potes &
 vis, quæ cum sis misericordiæ mater, tui simillimū filiū mis-
 ericordissimū genuisti, vt tuo cōfirmatus auxilio, tuoq; du-
 ctu per hoc vitæ pelagus sic iter agam, vt perueniam ad pa-
 triam claritatis æternæ in qua cum filio viuīs gloriosa per
 omnia secula seculorum, Amen.

Finis pæanis.

Obsecratio ad virginem matrem Mariam in rebus aduersis.

Vides virgo parēs Maria, spes vna calamitatū no-
 strarū, vides q̄ diris tēpestatibus in hoc morta-
 litatis pelago iactemur, dum erūnosissimi exili-
 j pertesi, in qd̄ miseros Euxæ nouerç, non paren-
 tis intēperātia detrusit, vtcūq; in patriā molimur recursū,
 te scilicet vna inter vagos huius vitæ fluctus, noctēq; den-
 sissimā (ceu prospera stella) prælucēte, simulq; secūda tui fa-
 uoris aura semper aspirāte. Alioqui nullā oīno portus cons-
 tingendi spem habeat, hæc tam diutina, tā plena discrimis